

Agro Nyt

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 14 nr. 10

oktober 2002

IMPERIUM ELLER LANDBRO

Da Berlinmuren væltede i november 1989, foreslog Lyndon LaRouche og Schiller Institutet, at området mellem Paris, Berlin og Wien skulle gøres til et økonomisk vækstlokomotiv i genopbygningen af Østeuropa og Rusland. Netop dette trekantsområde er, eller var, et af de tættest industrialiserede områder på kloden, og gennem opbygningen af infrastrukturkorridorer ud til alle hjørner af det europæiske kontinent kunne Vest- og Østeuropa i fællesskab blive et vigtigt vækstcenter for hele verdensøkonomien. I 1992 blev Schiller Institutets forslag om en Produktiv Trekant i Europa så udvidet til at omfatte infrastrukturkorridorer tværs over hele det eurasiske kontinent. Det fik nu navnet Den nye Silkevej. I de følgende år blev programmet stadigt mere detaljeret, og rækken af store infrastrukturprojekter voksede. I 1995 forelå endelig Schiller Institutets forslag til Den eurasiske Landbro, der skal forbinde Europa og Asien gennem et gigantisk infrastrukturnet. Programmet er siden blevet udvidet til at inkludere forgreninger til Afrika, Mellemøsten, Sydøstasien, Australien og Nord- og Sydamerika.

Den 18. september i år faldt Den kolde Krigs sidste bastion. Den demilitariserede zone mellem Nord- og Sydkorea blev åbnet under en storslået ceremoni. Med Kinas, Ruslands og Japans velsignelse kaldte Sydkoreas præsident Kim Dae-Jung det »fuldendelsen af Jern-silkevejen mellem Korea og Europa«. Schiller Institutets mangeårige politiske arbejde på den side af kloden har ikke været forgæves.

Mens Schiller Institutet op gennem 90'erne talte om multinationalt samarbejde og økonomisk udvikling, var der kredse i Washington, der havde helt andre planer med verden efter Den kolde Krig. For en snæver kreds af politiske rådgivere og embedsmænd omkring daværende forsvarsminister Dick Cheney betød Berlinmurens fald en historisk chance for at virkeliggøre H.G. Wells' og Bertrand Russells utopiske forestillinger om et verdensimperium. Et amerikansk verdensimperium, vel at mærke. De første planer så dagens lys allerede i foråret 1990. Forfatterne hed Paul Wolfowitz og Lewis Libby. Det var forspillet til Golfkrigen i 1991. Og i 1992 lagde samme kreds af Cheney-rådgivere navn til konkrete forslag om, hvordan USA kunne sikre sig den absolutte kontrol over hele det eurasiske kontinent gennem massiv militær overlegenhed og »forebyggende angreb«. Det diametrale politiske modstykke til Schiller Institutets forslag om opbygningen af en Eurasisk Landbro.

Verden har ikke brug for et Pax Americana. Vi har brug for et USA, der står ved sin grundlov og sine historiske rødder. Derfor må præsident George W. Bush' nye sikkerhedspolitiske doktrin fejes af bordet, og vicepræsident Dick Cheney og hans klan af gale imperiebyggere fyres, før de får sat Mellemøsten og den øvrige verden i brand.

PAX AMERICANA

Den **20. september** fremlagde præsident **George W. Bush** sin regerings officielle udenrigs- og sikkerhedspolitik i en **33-sider** lang rapport til **Den amerikanske Kongres** kaldet »*De forenede Staters nationale Sikkerhedsstrategi*«. Enhver siddende amerikansk regering skal overfor den lovgivende forsamling redegøre for sit overordnede syn på verdens strategiske tilstand og de hertil forbundne amerikanske sikkerhedspolitiske tiltag. Det har Bush-regeringen nu gjort, og ifølge den fremlagte rapport vil **USA** i fremtiden påkalde sig retten til at foretage »forebyggende« militære angreb imod enhver nation, som mistænkes for at stræbe efter at udvikle eller tilegne sig »masseødelæggelsesvåben«. Dermed er den såkaldte »**Bush-doktrin**« blevet officiel amerikansk sikkerhedspolitik. USA vil »slå først« imod enhver potentiel fjende. Men ikke alene det. USA vedkender sig nu rollen som verdens absolut stærkeste militærmagt, og den position har man tænkt sig at forsvare, om nødvendigt med militære midler. USA vil aldrig mere tillade militært teknologisk balance med en anden stormagt, så skulle **Rusland** eller **Kina** begynde at opruste, vil USA gå til angreb længe inden, der opstår militær ligevægt. Den nye sikkerhedsstrategi sætter lighedstegn mellem »fred« for verden som helhed og USA's egne nationale sikkerhedsinteresser. Altså: **Pax Americana**.

Rapporten slår desuden fast, at USA aldrig vil tillade, at amerikanske soldater, der udstationeres rundt om på kloden, bliver retsfulgt af **Den internationale Straffedomstol**. I det gamle **Romerige** kunne romerske statsborgere heller ikke retsforfølges af andre domstole end den romerske. Det bedst kendte eksempel er naturligvis **apostlen Paulus**, som **Kong Agrippa** måtte overføre til husarrest i **Rom**, fordi han var romersk statsborger (*Apostlenes Gerninger 25,11*). *Berlingske Tidendes* **Washington**-korrespondent, **Poul Høi**, kaldte i sin analyse den **21. september** USA's nye sikkerhedsdoktrin for »**Rom år 0**«, og han følte sig inspireret til at citere fra **Vergils (70-19 f.Kr.)** hyldestdigt til det gamle Romerige, »**Æneiden**«: »Du, o Romer – kom det i hu! – skal betvinge nationer. Det skal være din kunst, og fredens lov skal du give; skærme og værg de svage og overvinde de slette«.

Sammenligner man præsident Bush' nye doktrin med de rapporter om USA's nationale sikkerhedsstrategi, som hans to forgængere, præsident **George Bush Sr.** og præsident **Bill Clinton**, fremlagde i **august 1991** og **december 1999**, kan man næsten ikke tro, at der er tale om den samme planet. Selv om Bush Sr.'s rapport kom umiddelbart efter **Golfkrigen**, så er det den optimistiske stemning fra afslutningen af **Den kolde Krig**, der dominerer rapporten, hvor der tales om en »ny tidsalder«, og at USA »skal fremme mådehold i de globale militærudgifter og bekæmpe militær eventyrlyst«. Præsident Clintons rapport fra **1999** bar overskriften: »En national sikkerhedsstrategi for et Nyt Århundrede«, og havde som indledning et citat af præsident **Franklin D. Roosevelt**: »Vi har lært, at vi ikke kan leve i fred alene. Vi har lært, at vor egen velfærd afhænger af fjernliggende nationers velfærd. Vi har lært at være verdensborgere, medlemmer af det menneskelige samfund«. Rapportens hovedvægt var lagt på nedrustning, internationalt samarbejde og diplomati, og det understreges flere gange, at den fornemste opgave for USA's væbnede styrker er at forhindre krig.

Sådan er det ikke i præsident Bush' sikkerhedsrapport fra

september 2002. Her hedder det: »I den nye verden, vi nu er trådt ind i, er den eneste vej til fred og sikkerhed handlingens vej«. Altså et dramatisk skifte fra internationalt samarbejde, diplomati og afskrækkelse til aktiv militær indgriben. Hovedargumenterne for dette skifte gentages i næsten hvert eneste afsnit i rapporten: Spredningen af masseødelæggelsesvåben og truslen fra international terrorisme, hvor der naturligvis henvises utallige gange til terrorangrebene i **New York** og **Washington** den **11. september 2001**. Men både faren for spredningen af masseødelæggelsesvåben og truslen fra international terror var også væsentlige elementer i de tidligere regerings sikkerhedsrapporter fra **1991** og **1999**, uden at det dengang gav anledning til at opstille en doktrin, hvorefter USA påkalder sig retten til at »slå først«. Er det så terrorangrebene den **11. september**, der har skabt nødvendigheden af »forebyggende« militære angreb? Svaret er: Nej!

Ideen om absolut amerikansk militær overlegenhed og retten til »forebyggende« militære angreb blev undfanget helt tilbage i **foråret 1990**, umiddelbart efter **Berlinmurens** fald. Arkitekterne var en gruppe af forsvarspolitiske rådgivere samlet af daværende forsvarsminister og nuværende vicepræsident **Dick Cheney**. I gruppen sad blandt andre nuværende viceforsvarsminister **Paul Wolfowitz**, vicepræsidentens nuværende stabschef **I. Lewis Libby**, nuværende stabsmedlem i Det hvide Hus **Zalmay Khalilzad** og vicepræsidentens nuværende udenrigspolitiske rådgiver **Eric Edelman**. Daværende forsvarschef og nuværende udenrigsminister **Colin Powell** blev bedt om at udarbejde et »modforslag«, men ifølge det amerikanske ugemagasin *The New Yorker*, den **1. april 2002**, baserede forsvarsminister Cheney næsten udelukkende sine briefinger til præsidenten på Wolfowitz' og Libbys forslag.

Daværende sikkerhedsrådgiver **Brent Scowcroft** og udenrigsminister **James Baker** modarbejdede kraftigt Dick Cheneys rådgivningsgruppe, og dens indflydelse på den amerikanske sikkerhedspolitik var derfor yderst begrænset. Men gruppen fortsatte ufortrødent sit arbejde, og i **foråret 1992** forsøgte den at sælge sine visioner om et amerikansk soloimperium via et udkast til nye retningslinier for forsvarsplanlægning, **Defense Planning Guidance, DPG**, bestilt af forsvarsminister Cheney. Her optrådte atter ideen om »forebyggende« militære angreb, og at USA skulle afskrække alle andre stormagter fra ethvert forsøg på at opnå en militær balance. Der blev direkte lagt op til, at USA skulle etablere et absolut militært overherredømme over hele det eurasiske kontinent. Men højtstående militærledere »lækkede« dokumentet til avisen *The New York Times* for at sætte en stopper for vanviddet. Og som forventet skabte afsløringerne røre både inden- og udenfor regeringen. Cheney blev isoleret i Bush Sr.'s kabinet, og senator **Joseph Biden**, der i dag er formand for senatets udenrigspolitiske komité, tog kraftigt afstand fra planerne og kaldte dem et åbenlyst forsøg på at etablere et amerikansk imperium, et »Pax Americana«.

USA's nye sikkerhedsdoktrin er altså hverken en reaktion på terrorangrebene den **11. september** eller en strategi baseret på en analyse af den nuværende globale strategiske situation. Den er alene en utopisk drøm om et amerikansk imperium, som vicepræsident Dick Cheney og folkene omkring ham uden held har forsøgt at »sælge« til tidligere amerikanske regeringer. En næsten færdig version af tankegodset bag den nye Bush-doktrin blev offentliggjort allerede

i **september 2000**, altså inden præsidentvalget i **november** samme år. Rapporten, der bar titlen »En genopbygning af USA's Forsvar: Strategi, Styrker og Ressourcer for et Nyt Århundrede« blev udgivet af den stærkt konservative tænketank **Project for the New American Century, PNAC**, og indeholdt alt fra »forebyggende« militære angreb til planer om et »regimeskifte« i **Bagdad**. Der var direkte referencer til Cheney-gruppens arbejde i **1990**, og to af rapportens forfattere var såmænd Paul Wolfowitz og Lewis Libby. De øvrige medskribenter var **William Kristol, Robert Kagan** og **Dov Zakheim**, der i dag er økonomidirektør i **Pentagon**.

Det er heller ikke et tilfælde, at USA's nye sikkerhedspolitiske doktrin passer som fod i hose med den israelske **Likud-regerings** konfrontationssøgende politik. **Den 8. juli 1996** præsenterede **Richard Perle**, der i dag er rådgiver for forsvarsminister **Donald Rumsfeld**, en rapport til den daværende israelske regeringschef **Benjamin Netanyahu**. Rapporten bar titlen: »Et rent brud: En ny strategi for bevarelse af Riget«, og var en detaljeret køreplan for at lægge **Oslo-fredsprocessen** i graven. Den var finansieret af den amerikansk-israelske tænketank **Institute for Advanced Strategic and Political Studies, IASPS**, og forfatterne var foruden **Richard Perle, Douglas Feith**, der også er rådgiver for den nuværende amerikanske forsvarsminister; **David Wurmser**, der er rådgiver for det amerikanske udenrigs-

ministeriums nedrustningsforhandler **John Bolton**, og **Meyray Wurmser**, der er mellemøstekspert i det udenrigspolitiske **Hudson-institut**. Ud over en strangulering af Oslo-aftalerne foreslog rapporten en permanent israelsk annektering af **Vestbredden** og **Gaza-striben**; et »regimeskifte« i **Bagdad** og de indledende skridt til at destabilisere og senere afsætte regeringerne i **Syrien, Libanon, Saudiarabien** og **Iran**.

Den 19. februar 1998 udsendte **Richard Perle** og tidligere kongresmedlem **Stephen Solarz** et åbent brev til præsident Clinton, hvori de opfordrede ham til at iværksætte et militært angreb på Irak for at fremtvinge et »regimeskifte«. Medunderskrivere til denne opfordring var blandt andre **Elliott Abrams**, der i dag sidder i **Det nationale Sikkerhedsråd**, **Richard Armitage**, der i dag er viceudenrigsminister, **John Bolton**, **Douglas Feith**, **Fred Iklé**, rådgiver i forsvarsministeriet, **Zalmay Khalilzad**, **Donald Rumsfeld**, **Paul Wolfowitz**, **David Wurmser** og **Dov Zakheim**. Stærkt presset af **Monica Lewinsky-affæren** gav præsident Clinton efter for det amerikansk-israelske pres i **december 1998** og beordrede et **70-timers** intenst bombardement af Bagdad. Men det fremkaldte ikke noget »regimeskifte«.

I begyndelsen af **1999** gik tidligere udenrigsminister **George P. Shultz** i gang med at samle det hold af rådgivere, der skulle forme forsvars- og sikkerhedspolitikken i en frem-

EUROPÆISK-ASIATISK TOPMØDE I KØBENHAVN

I forbindelse med det europæisk-asiatiske topmøde, **ASEM 4**, der blev afholdt i **København** den **23.-24. september**, bragte den australske hovedstadsavis *The Canberra Times* den **23. september** et »stemningsbillede« fra den danske hovedstad. **Schiller Institut**s ideer blev også afspejlet i topmødet på anden vis. Samtlige delegationer, og en stor del af den internationale presse, modtog et resumé af **Lyndon LaRouches** forslag til opbygningen af et gigantisk infrastrukturnet, **Den eurasiske Landbro**, som skal forbinde **Europa** og **Asien** med hurtigtogslinier, motorveje og informationsteknologi. Disse visioner har i de seneste år vundet stadig større genklang i Asien, og i sine bemærkninger ved åbningen af **ASEM 4**-topmødet refererede **Sydkoreas** præsident **Kim Dae-Jung** til den nyligt påbegyndte jernbaneforbindelse mellem de to koreaer, hen over den demilitariserede zone, således:

»Genetableringen af den interkoreanske jernbaneforbindelse har en endnu dybere mening. Den fuldender en landforbindelse mellem **Korea** og **Europa**, som vi ynder at kalde »**Jern-silkevejen**«. Dette vil give os en hidtil uset mulighed for at virkeliggøre **ASEM's** høje idealer om et forenet samfund. Tog, der afgår fra Europa, vil kunne krydse det eurasiske kontinent og nå destinationer som f.eks. **Soul** og **Busan**, verdens tredje største containerhavn og porten til **Stillehavet**. Ligeledes vil tog, der afgår fra Korea, blive i stand til at nå **Vesteuropa**, og dermed etablere forbindelse helt til **Atlantehavet**. Alt dette vil resultere i drastiske reduktioner af transporttid og omkostninger.«

På deres vej til **Bella Centeret** blev stats- og regeringscheferne mødt af **Schiller Institut**s banner.

tidig amerikansk regering ledet af George W. Bush. Holdet fik øgenavnet »**The Vulcans**« (efter de spidsørede »logisk-tænkende« rumvæsener i sciencefictionserien »**Startrek**« – *red.*), og de første medlemmer var Paul Wolfowitz og **Condeleeza Rice**. Siden dukkede hovedparten af de ovenstående navne op på nøgleposter i George W. Bush' regering.

Men samme personkreds er også kendt i en anden vigtig sammenhæng. Den **6. august 1998** kunne man i *The Wall Street Journal* læse en kronik, der opfordrede til en umiddelbar løsladelse af den fængslede israelske storspion **Jonathan Pollard**. Kronikken var skrevet af **Angelo Codevilla**, der sammen med David Wurmser leder det ovennævnte IASPS. Codevillas argument var, at **Saddam Hussein** udgør en så stor trussel, at det kun var godt, at Pollard videregav hemmeligstemplede dokumenter til den israelske efterretningstjeneste. Det argument kom også op under fredshandlingerne mellem palæstinenserne og israelerne i **Wye River, Maryland, i oktober 1998**, hvor Benjamin Netanyahu i sidste øjeblik forgæves forsøgte at presse præsident Clinton til at løslade Pollard.

Flere af de ovennævnte personer dukker op i forbindelse med Jonathan Pollard. Pollard blev arresteret i **november 1985**. Den **19. februar 1988** skrev avisen *The Washington Post*, at Pollard var blevet styret af en »**Mr. X**«, der var højt placeret i det amerikanske forsvarsministerium. Senere blev det klart, at denne »Mr. X« måtte være flere højt placerede personer, altså en »X-komité«. I **juni 1988** modtog *Agro-Nyt's* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review* fra en velplaceret kilde en liste af navne på personer, der var under mistanke for at tilhøre denne »X-komité«. Blandt disse var: Richard Perle, Douglas Feith, Fred Iklé og Paul Wolfowitz. De øvrige var **Albert Wohlstetter, Henry S. Rowen, Andrew Marshall, Stephen Bryen, Frank Gaffney og John F. Lehman**.

Den nye amerikanske sikkerhedspolitiske doktrin er altså udarbejdet af en kreds af personer, der siden **1990** har arbejdet på at etablere et amerikansk imperium. Samme kreds af personer har aktivt saboteret Oslo-fredsprocessen i **Mellemøsten** og ihærdigt forsøgt at få tidligere og nuværende amerikanske regeringer til at angribe Irak. Begivenhederne den **11. september 2001** var ikke årsagen til den nye amerikanske sikkerhedspolitik, men er effektivt blevet udnyttet til at sælge en verdensanskuelse, der ellers er blevet opfattet som aldeles uacceptabel i ledende amerikanske politiske institutioner. Det sidste burde give anledning til adskillige spørgsmål angående de amerikanske efterretningskredse, der kunne og burde have stoppet terrorangrebene, men som ikke gjorde det.

Den **22. september** betegnede den amerikanske økonom og demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** Bush-doktrinen som en »latterlig gang nonsens«, og anbefalede den arkiveret lodret i nærmeste papirkurv. Han udpegede samtidig vicepræsident Dick Cheney som edderkøppen i det net af personer, der forsøger at trække USA ind i en unødvendig og altødelæggende krig. Derfor krævede han

forbeholdt avispostkontoret

vicepræsidentens afgang. Og den **27. september** fremlagde LaRouche sit eget bud på en ny amerikansk sikkerhedsdoktrin. Titlen er »*A Boldly Modest U.S. Global Mission*«, nogenlunde oversat som »*En dristigt beskeden amerikansk global mission*«. Den kan læses på www.larouchein2004.com.

NYT BRETTON WOODS I

Den **23. september** udsendte **Schiller Instituttets** stifter og internationale præsident **Helga Zepp-LaRouche** den tredje opfordring til alverdens regeringer og parlamenter, om hurtigst muligt at indkalde til en international konference med henblik på at etablere et nyt finans- og betalingssystem i lighed med det, der blev oprettet i **Bretton Woods, New Hampshire i 1944**. To tidligere opfordringer blev udsendt den **15. februar 1997** og den **18. marts 1998**, og de blev dengang støttet af over **500** parlamentsmedlemmer og organisationsledere verden over, heriblandt **Mexicos** tidligere præsident **Jose Lopez Portillo** og **Brasiliens** tidligere præsident **Joao Baptista Fugueiredo**.

Medunderskrivere af den nye opfordring er **Hrant Khachatrian**, medlem af **Armeniens** parlament og formand for partiet **Unionen af Konstitutionelle Rettigheder**; **Haik Babookian**, medlem af **Armeniens** parlament; professor **Tatjana Korjagina**, økonom i **Moskva** og dr. **Nino Galloni**, økonom i **Rom**. Teksten i sin fulde ordlyd kan læses på www.schillerinstitut.dk/nybrettonwoods.html.

NYT BRETTON WOODS II

Den **26. september** vedtog det italienske parlament en resolution omkring den økonomiske krise i **Argentina**, der opfordrede til etableringen af en »ny finansiel arkitektur«, som kan understøtte »den reelle økonomi« og undgå fremtidige »spekulative bobler og finanskrak«. I løbet af de seneste to år har det italienske parlament og senat, **Europa-parlamentet** og flere byråd i større italienske byer diskuteret resolutioner, der har opfordret til oprettelsen af et nyt »**Bretton Woods**«.

Under den afsluttende debat sagde **Giovanni Bianchi** på vegne af sin partigruppe: »Det er ikke tilfældigt, at man taler om et nyt Bretton Woods. Jeg er overbevist om, at vi befinder os i en så indlysende kaotisk situation, at behovet for og kravet om en eller anden form for orden er nødvendig. Derfor må vi ikke lade en person som **Lyndon LaRouche** – der forudså boblens skæbne – stå alene i dette spørgsmål. **Italiens** og **Argentinas** skæbner ligger i disse internationale begivenheder, og jeg er overbevist om, at denne resolution er et skridt til at gøre noget ved det«. Den fulde ordlyd af den italienske resolution kan læses på: www.schillerinstitut.dk/nyarkitektur.html.

AGRO-NYT udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, e-mail: si@schillerinstitut.dk Internet-adresse: <http://www.schillerinstitut.dk/> Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse. ISSN: 0905-3786 Eget tryk